

Regeringen agter på denne baggrund ikke at tage initiativ til at ekstraindkalde generalforsamlingen.

FN, vil kunne dømmes af Den Internationale Straffedomstol?«

Spm. nr. S 2454

Til statsministeren (14/3 03) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvilke indtryk har de store folkelige demonstrationer i weekenden mod krigen i Irak efterladt hos statsministeren?«

Svar (25/3 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ingen ønsker en krig i Irak. Det gør regeringen ikke, det gør EU ikke og det gør medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd ikke.

En fredelig løsning på Irak-konflikten har hele tiden været ønsket hos os alle, og det er blevet gentaget igen og igen. Derfor har det internationale samfund over 12 år stillet rimelige krav til Irak om afrustning på fredelig vis.

Det har Saddam Hussein ikke ønsket. Afgørelsen har hele tiden været hans, om han ville leve op til det ufravigelige krav om nedrustning. Han har med åbne øjne og uden tvivl om de nødvendige konsekvenser kastet sit folk og sit land ud i den situation, hvori det nu befinder sig.

Hvis Sikkerhedsrådets enstemmige krav skal have nogen mening, må der sættes trussel om magtanvendelse bag kravene, når det drejer sig om uberegnelige og uansvarlige diktatorer som Saddam Hussein. Denne trussel må det internationale samfund også være rede til at føre ud i livet, når diplomatiet og de fredelige midler ikke virker.

Spm. nr. S 2455

Til forsvarsministeren (14/3 03) af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil ministeren redegøre for sandsynligheden for, at danske soldater, der sendes afsted i en USA-ledet krig mod Irak uden opbakning fra

Svar (25/3 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Statutten for den Internationale Straffedomstol (ICC) trådte i kraft den 1. juli 2002. Straffedomstolen har kompetence til at pådømme de alvorligste internationale forbrydelser, det vil sige folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser. Endvidere nævnes aggression (angrebskrig) som en forbrydelse i statutens artikel 5, men det præciseres samtidig, at ICC ikke har jurisdiktion i forhold til denne forbrydelse, før der er opnået enighed om en bestemmelse, der definerer aggression og angiver de betingelser, under hvilken ICC skal udøve jurisdiktion med hensyn til denne forbrydelse. På basis af det stedfundne arbejde hermed, skønnes det at have lange udsigter, før en sådan enighed vil kunne opnås. Det betyder, at ICC indtil videre ikke er kompetent til at retsforfølge personer for at have begået forbrydelsen aggression.

I statutten er indbygget en række tærskler, som forudsætter, at de begåede forbrydelser er omfattende og systematiske.

Straffedomstolen har kun kompetence, hvis den person, der har begået en forbrydelse, er statsborger i en ICC-deltagerstat, eller hvis forbrydelsen er begået i en ICC-deltagerstat eller en stat, som i det konkrete tilfælde har accepteret domstolens jurisdiktion.

Irak har ikke tilsluttet sig ICC-statutten. I relation til eventuelle krigsforbrydelser (eller andre forbrydelser under domstolens kompetence), der måtte blive begået under en væbnet konflikt på irakisk territorium, vil Straffedomstolens kompetence derfor som udgangspunkt være begrænset til forbrydelser begået af personer, der er statsborgere i et land, der har tilsluttet sig ICC-statutten.

Statutten indeholder et komplementaritetsprincip, der betyder, at domstolens kompetence er subsidær i forhold til nationale retssystemer. Statutten begrænser domstolens jurisdiktionskompetence til sager mod personer, der ikke effektivt retsforfølges ved en national domstol. Domstolen har således kun kompetence i situationer, hvor nationale retssystemer er uvillige til at retsforfølge behørigt, eller hvor national retsforfølgning må anses for ineffektiv.